

bestaaende Forhold fandt Sted, ligesaa ikke disponeret er den bleven stenedest. Der er en almindelig Uvillie imod alt Markarbejde, som de forrige Ufrie paa enhver Maade søge at unddrage sig fra.

Arbeidskraften svinder efterhaanden bort trods Arbejdsreglementer og alle de Foranstaltninger, som gjøres for at raade Bod paa dette store Onde, der undergraver Coloniernes Belferd.

Saaledes havde, ifølge de af Plantageinspecteuren meddeelte Oplysninger, som findes i Underbilag Lit. B., paa den Tid paa St. Croix idetmindste 1200 Individer, hørende til den arbejdende Klasse, og hvoraf $\frac{2}{3}$ Dele gode Arbeidere, forladt Sukkerplantagerne. Efter de af Gouvernementet meddeelte Tabeller have ved Flytningen den 1ste October 1851 267 Individer, og i Aaret til 1ste October 1852 424 Individer forladt Sukkerplantagerne; dertil kommer, at der nu forrettes mindre Arbejde om Dagen end forhen, hvorhos det nu er mere befofelligt end før, i hvilken Anledning vi ligeledes henviser til nysævnte Underbilag, der tillige kaster Lys paa den Forringelse i Plantage-Eiendommernes Værdi, som er en Følge af Emancipationen. Men om der end var den samme Arbeidskraft i Markedet, det vil sige ligesaa mange Plantage-Arbeidere som før Emancipationen, saa har den forrige Eier jo ei nu, som før, en vis Deel deraf til sin egen Disposition; naar han meest kunde behøve den, kan han maaskee ikke faae den, og endnu mindre kan han gjøre denne Andeel i Penge, saaledes som han forinden Emancipationen kunde. Heri bestaaer hans directe Tab, men hans indirecte Tab bliver endnu større, dersom ei Regjeringen paa enhver Maade drager Omhu for, ikke alene at conservere den Arbeidskraft, der endnu er tilbage, men tillige at tilveiebringe ny Arbeidskraft; thi ellers, foruden at have mistet sine Negre, taber den forrige Eier tillige sine Marker, Bærker, Bygninger, Maskinerier o. s. v., som i saa Fald ville blive uden Værd, og hvorved han paaføres et indirecte Tab, som betydeligen vilde forøge Erstatningskravet.

Planterne — det maa man tilstaae — have anvendt Anstrængelser, som ikke ere mindre

overordentlige end roesværdige, for at afhjælpe Mangelen af Arbeidskraft; nye og befofellige Midler bruges, mange Dampmaskinerier ere indførte; Planterne have anvendt alle deres Kræfter og al deres Credit paa at kjæmpe imod alle de mange Besværligheder, som ere en Følge af den stedfundne Omvæltning; men alt hvad der saaledes er gjort og udlagt vil være spildt, dersom en retfærdig Erstatning for Emancipationen udebliver.

Man er ikke mindre feiltagende, naar det forudsættes, at man ved Emancipationen har forfikkret sig en til Arbejde villig Befolkning, end man er feiltagende, naar man antager, at denne i modsat Fald vilde være bleven uvillig og fjendtligstemt. Et afgjøende Beviis mod denne Slutning er, at Negerflaveri paa mange Steder eksisterer — som forhen bemærket — uden at der er nogen militair Magt tilstede for at opretholde samme; Enhver, som kjender Slavebefolkningens Character, maa indrømme, at den er godmodig og ingenlunde oprørsk, saalænge som man lader Tilstanden forblive uden Forandringer. Vi kunne ved denne Leilighed ikke undlade at bemærke, at de Slutninger, som man i Europa gjør sig om de vestindiske Anliggender, ere ofte aldeles urigtige. Saaledes er der t. Ex. i Ständerforsamlingen i Roeskilde i Aaret 1846 anført som en afgjort Sag, at Eiendomsværdien i Colonieme maatte stige betydeligt ved Emancipationen, og som Følge deraf ogsaa Statens Activer. At netop det Modsatte er Tilfældet, ligger desværre alt for klart for Dagen.

Efter saaledes at have berørt de Grunde, som ere fremsatte mod Erstatningskravet, skulle vi gaae over til at omtale den foreslaaede Erstatnings Størrelse. I den Henseende tillade vi os at bemærke, at Gjennemsnitsprisen efter den af General-Gouverneuren, efter foregaaende indhentet Underretning fra Borgerraadene og andre Autoriteter, i Overensstemmelse med Forordningen af 1ste Mai 1840 § 4 bekendtgjorte Normalværdie var \$ 132. 50 Cents pr. Negre, medens det er notorisk, at de i Handel og Wandel ofte vare af en langt større Værdi, og gjaldt meget ofte et fiirdobbelte Beløb af \$ 40, som nu er foreslaaet som Væderlag. Det er ogsaa notorisk, at Regjeringen paa Kon-